

Dosarul nr. 2ra-920/21

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: N. Mazur

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: A. Pahopol, O. Cojocaru, R. Pulbere

ÎNCHEIERE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de xxxxx,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de xxxxx și
xxxxx împotriva lui xxxxx cu privire la repararea prejudiciului material și moral și
compensarea cheltuielilor judecată,
împotriva deciziei din 23 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 4 iulie 2020, xxxxx și xxxxx au depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui xxxxx cu privire la repararea prejudiciului material și moral și
compensarea cheltuielilor judecată.

Motivele și principalele argumente ale acțiunii constau în următoarele
circumstanțe de fapt relatate de către reclamante.

La 7 februarie 2018, xxxxx, minora la acel moment, aflându-se în incinta
liceului D. Cantemir de pe str. Dacia, 28/3, în auditoriu de limbă engleză, a fost
agresată fizic de pârâțul xxxxx.

Conform Raportului de expertiză extrajudiciară nr. 201802P0517 din 12
februarie 2018 și Raportul de constatare nr. 201802D0415 din 6 martie 2018
efectuate în Centrul de medicină legală pe lângă Ministerul Sănătății al Republicii
Moldova, xxxxx i-au fost cauzate: trauma cronio-cerebrală închisă manifestată prin
comoție cerebrală, echimoze, la nivelul antebrațului stâng și coapsa stângă, fiind
calificate ca vătămări corporale ușoare.

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 789992 din 22 martie
2018, pârâțul xxxxx a fost recunoscut vinovat de comiterea contravențiilor prevăzute
de art. 78 alin. (2) și art. 354 ale Codului contravențional și sancționat cu amendă în
mărime de 36 de unități convenționale ce constituie, 1800 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central din 22 ianuarie 2019,
adoptată în dosarul contravențional nr. 5r-329/18 (12-5r-74658-14112018) 5r-95/18
(12-5r-22175- 06042018), 4r-3364/18 (02-4r-20928-11102018)) a fost respinsă
contestăția lui xxxxx împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.
MAI03 789992 din 22 martie 2018 menționat supra, iar Curtea de Apel mun.

Chișinău la 2 aprilie 2019 a emis decizia definitivă, prin care a fost respins recursul lui xxxxx împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul central din 22 ianuarie 2019.

În cadrul procesului contravențional xxxxx a fost recunoscută în calitate de victima, iar în temeiul art. 387 alin. (1) din Codul contravențional, victima este persoana căreia prin contravenție, i-au fost cauzate prejudicii morale, fizice sau materiale.

Reclamanta xxxxx a fost recunoscută în calitate de reprezentant legal al victimei minore, suportând împreună cheltuielile pentru tratament și asistența juridică.

xxxxx, în calitate de victima, a suferit un prejudiciu moral materializat într-o suferință psihică, care depășește măsura a ceea ce este normal suportabil, or, a suferit și suferă un disconfort psihologic enorm, fiindu-i cauzat un prejudiciu moral în urma acțiunilor violente ale lui xxxxx, pe care ultimul urmează să-l repare în temeiul art. 22 alin. (1) din Codul civil (în redacția până la 01.03.2019) și art. 2036 alin. (1)-(2) din Codul civil (în redacția din 01.03.2019).

Totodată, în rezultatul acțiunilor huliganice a lui xxxxx a fost insultată cu cuvinte și acțiuni care i-au lezat onoarea și demnitatea în prezența întregii clase, în loc public și ca urmare necesită în continuare un tratament și reabilitare, a primit o mare traumă sufletească, care a provocat mai multe tulburări nervoase, stări de depresie, a pierdut credința în echitatea societății și a început să evite persoanele, i-a fost cauzat un prejudiciu moral, care îl estimează în sumă de 50000 lei, ceea ce îi va asigura xxxxx o compensație suficientă și echitabilă a prejudiciului moral suferit.

Reclamanta xxxxx de la 10 februarie 2018 până la 16 februarie 2018 a fost internată în staționarul IMSP Spitalul Clinic Municipal de Copii „Valentin Ignatenco” cu diagnoza: „TCC acut închis, Comoție cerebrală. Contuzia țesuturilor moi occipital”. După tratamentul din staționar Xenia urmează tratament ambulatoriu, fiind monitorizată periodic de medici, urmează indicațiile medicilor, trece examinările, inclusiv și examinările experților medico-legali, însă durerile de cap persistente, starea de depresie și temerile încă o urmăresc.

Din cauza conflictelor care au apărut după 7 februarie 2018 cu colegul ei, xxxxx, în incinta liceului D. Cantemir situat pe adresa: mun. Chișinău, bd. Dacia 28/3, în iunie anului 2018, xxxxx a fost nevoită să schimbe clasă, lăsând numeroși prieteni și prietene, ce a fost o mare trauma emoțională pentru ea. Astfel, pârâtul xxxxx, fiind major, este obligat să compenseze reclamantei xxxxx și coreclamantei xxxxx toate cheltuielile pentru tratament, la fel și prejudiciul moral, cheltuielile de judecată suportate pe cauza dată.

Cheltuielile reclamanților xxxxx și xxxxx pentru examinările, conform Raportului de expertiză extrajudiciară nr. 201802P0517 din 12 februarie 2018 și Raportului de constatare nr. 201802D0415 din 6 martie 2018 din Centrul de medicină legală pe lângă Ministerul Sănătății al Republicii Moldova, au constituit suma de 448 de lei. Pentru consultările și examinările în instituțiile medicale municipale a fost cheltuită suma de 1 018 lei. Pentru medicamentele procurate în conformitate cu prescripțiile medicilor - suma de 3 958 de lei. Pentru mai multe achiziții, suma cărora este mai mult de o mie de lei, bonurile de casă sunt estompate, ceea ce face imposibilă citirea conținutului acestora.

De asemenea, au fost cheltuiși 3 000 de lei pentru serviciile juridice ale unui avocat, care a prezentat interesele Xeniei Marandici în apărarea drepturilor sale în

procesul de judecată care a avut la Judecătoria Chișinău, sediul central și Curtea de Apel Chișinău.

La fel, în temeiul prevederilor legale reclamantele solicită încasarea de la pârât, a cheltuielilor de judecată, care în prezent constituie 10 000 lei cu titlu de asistență juridică acordată până în prezent și taxa de stat achitată la inițierea procesului.

În drept, acțiunea s-a întemeiat în baza prevederilor art. 20, 24 din Constituție și art. 9, 10, 15, 16, 19-21, 43, 1998, 2009, 2028, 2030, 2036-2038 din Codul civil.

Prin hotărârea din 17 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de xxxxx și xxxxx împotriva lui xxxxx.

S-a încasat de la xxxxx în beneficiul xxxxx și xxxxx, cu titlu de prejudiciu material, suma de 5 424 de lei, cheltuielile de judecată suportate pe cauza contravențională – 3 000 lei, taxa de stat achitată în suma de 150 de lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 lei și cu titlu de prejudiciu moral, suma de 10 000 lei.

În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

La 29 iulie 2020, xxxxx, fiind reprezentat de avocatul Patricia Dragan, a contestat cu apel hotărârea din 17 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 23 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul lui xxxxx.

S-a modificat hotărârea din 17 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică de la xxxxx în beneficiul xxxxx și xxxxx, micșorând suma încasată de la 10 000 până la 3 500 lei.

În rest hotărârea din 17 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a menținut.

În motivarea soluției menționate, instanța de apel a conchis că suma de 10 000 lei este exagerată, deoarece avocatul Valentin Caisin a participat doar la cinci ședințe judiciare și a întocmit cererea de chemare în judecată suplimentară, respectiv suma de 3 500 lei este rezonabilă pentru serviciile acordate.

La 23 aprilie 2021, xxxxx a declarat recurs împotriva deciziei din 23 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, recurenta a exprimat dezacordul cu soluția instanței de apel, în partea ce vizează modificarea hotărârii primei instanțe și micșorarea cuantumului sumei încasate cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

A invocat că motivele micșorării sumei de la 10 000 la 3 500 lei sunt formale, or, în realitate acest proces a necesitat un avocat profesionist, cu experiență, reputație și abilități înalte, deoarece lucrul acestuia a constat în participare la ședințe, întocmirea documentelor, multiple consultații cu prezentă și prin telefon, controlul și verificarea documentelor între ședințe, depunerea documentelor și alte acțiuni.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Referitor la termenul de declarare a recursului, Colegiul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost recepționată de recurenta xxxxx la 19 aprilie 2021,

fapt ce se atestă prin recipisa semnată de către aceasta (f.d. 67), iar cererea de recurs a fost depusă la 23 aprilie 2021, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs depusă de xxxxx a fost comunicată intimatului la 11 mai 2021, însă până la data examinării admisibilității recursului xxxxx nu a depus referință, prin care să-și exprime poziția referitor la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230].

Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de xxxxx nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de xxxxx.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari